

Lo pou é lo motsé

Méya l'ayè gui dzeleunne é catro pedzeun: eun dzono, eun ròdzo, eun rosse, eun nire é eun dzèn pou atò de belle plume de totte couleur que l'ayè non Quiquiriqui.

L'après gran-mée uvrè lo dzequie é baillè cappa i dzeleunne pe lo verdjère: «Pii, pii, sourtède pine... Pii, pii».

Eun grou motsè vèillè todzor le dzeleunne: "Vito ou tar vo-z'accapo bèn-pe !" mi s'azardè po de s'aprotchè perquè lo pou fèzè todzor boun-a varda.

Lo motsè l'ie tracachà: «Hi-hé l'è tro fèn, sarè po èizà lo donté!" Eun dzor, mique lo pou l'ie eun trèn de dzaratté pe lo moui de la dreudze pe tchertchè de vése, lo motsè di: «Mon cher pou to fleadjà, pènsè que t'ie pi fèn que hèn, mi hi cou po proou... é te t'i belle trompò!» Eun proufitèn de la distrassón di pou l'è volapò deussù an dzeleunna. Quiènta confezón! Dèn pouca tèn totte lez-otre dzeleunne se son beuttéye a quièriè é a volapé: le leur créhe croulòn-e de la pouiè.

Lo pou adòn l'è sooutó deussù lo motsè é l'an eungnan-ó an groussa bataille. Se beusson, se beccahon, se griffon: le plume di dè bihe volapon pe l'er. Heutta bataille l'a deó eun bon car d'òoua é totte le dzeleunne tracachà aiquiòn-e pe le frenihe di bòou. A la fèn lo motsè l'a faillù sédé é se retèriè dèn lo bouque: - «Pènsè que l'ie moque fèn mi sa fósse é sa grametó son terrible». Lo pou, l'ayè gagnà mi l'ie ristó caze sènsa an pluma é, to graffén-ó é redouè paé, se baillè lagne de se fée vire i dzeleunne. To mortefià l'è aló se catchè diri eun abro.

Gran-mée, lo dzor aprì, can l'è aléye baillè pequé i dzeleunne, s'è apeussuya que mancòe lo pou - «Quiquiriqui, Quiquiriqui! Que dròlo... la couheumma l'è todzor lo première que arruye eun fèyèn vire se dzènte plume! Hènque l'è-ti capitó? Dze vo vito lo tchertchè!» Méya soure di polaillé, aiquie dèn lo bòou... lo tsertse dèn lo paillère... po' mèzo de troé hi pou... canque can vèi an pluma diri l'abro di verdjère, la seula que l'ie ristéye deussù la quièya di pou. Adòn s'aprotse de l'abro, caesse la poua bihe, la prèn a cou é li di: «Mon dzèn pou, tracaha-té po, no t'aiquien-pe é le tin-e plume crèisson-pe pi dzènte é pi grouse que devàn».

Dèi hi dzor lo pou Quiquiriqui l'è vun-ù lo rèi di veladzo é gneun motsè l'a pomì ezó de s'aprotchè a son polaillé.

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

Préi de :

«Rita Decime, *Conte pe le petchoù de inque - Contes pour les enfants d'ici*
-Tome II, *Histoires d'animaux*, Musumeci Editeur, Quart (Ao) 1984

Texte publié en 2008 sur «L'écho de nos montagnes—Paroisses du Grand Paradis (Rhêmes-Nt.-Dames, Rhêmes-St.-Gerorges, Villeneuve, Valsavarenche et Introd»

Collaborateur de Valsavarenche pour la traduction: **Adriano Chabod**

La transcription a été soignée par le Guichet Linguistique